

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی تابآوری اجتماعی شهری برای مقابله با زلزله با روش فاصله از حد بهینه (مطالعه موردی: محله اکبرآباد یزد)

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی و ششمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

علی کریمی - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، شهرداری یزد

خلاصه مقاله:

مقاوم سازی جوامع در برابر بلایای طبیعی در مفهومی به نام تابآوری شهری جای می گیرد که در ابعاد مختلف اقتصادی، اجتماعی، کالبدی و نهادی مطرح می شود. هدف از پژوهش حاضر، سنجش تاب آوری اجتماعی در عرصه روستاشهری اکبرآباد یزد در سالهای ۱۳۸۵ و ۱۳۹۵ است. در این راستا، از روش فاصله از حد بهینه استفاده شده است. بدین منظور، شاخص های سنجش تاب آوری اجتماعی از مطالعات اسنادی احصاء شدند و سپس با استفاده از بلوکهای آماری شهر یزد در سالهای ۱۳۸۵ و ۱۳۹۵، به سنجش تاب آوری اجتماعی عرصه روستاشهری اکبر آباد در سالهای مذکور پرداخته شد. یافته های پژوهش بیانگر آن است که طی ۱۰ سال، تابآوری اجتماعی این عرصه از ۱.۱۳۴ به ۱.۰۴۶ کاهش یافته است. طی ۱۰ سال، تاب آوری اجتماعی در شاخص های سطح سواد، درصد افراد بالای ۱۰ سال، درصد افراد زیر ۱۰ سال، جمعیت زنان و درصد افراد بدون معلولیت، افزایش نیافته است و لازم است ضمن توجه و افزایش مراقبت از گروه های مختلف سنی در معرض خطر، با افزایش سطح آگاهی و سواد ساکنان نسبت به افزایش تابآوری اجتماعی آنان اقدام کرد.

کلمات کلیدی:

تابآوری اجتماعی، روش فاصله از حد بهینه، زلزله، اکبرآباد، یزد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1720803>

